

שיחת השבוע

ספרים חדשים

שמירת הממון

מאת הרב שמעון גדסי
בהוצאת המחבר

הלכות מבוארות בלשון קלה וברורה
במגוון תחומים הקשורים לענייני ממון.
340 עמ'. טל' 03-9606018.

פסקי נדה

בעריכת הרב גל מיכאלי
בהוצאת המחבר

פסקי ההלכות וחילוקי המנהגים בין
קהילות ספרד, אשכנז וחב"ד, על-פי סדר
הסימנים בשולחן ערוך. 288 עמ'. טל'
054-2393733.

סודות הזוהר

מאת הד"ר יחיאל הררי
בהוצאת ידיעות ספרים

מאחורי העומק והמרחבים שבספר
הזוהר מסתתרת תכלית: להכיר לנו את
שליחות הגשמה. את הסודות האלה מציג
המחבר בספרו החדש. 414 עמ'. טל'
058-4633770.

אי"ש יחיד בדור

מאת חגי גולדשמידט
בהוצאת אפרת

סיפור חייו ומפעליו של הד"ר אליהו-
יוסף שוסהיים, שהקים את אגודת 'אפרת'
והפך את הצלתם של ילדי ישראל למפעל
חייו. 224 עמ'. טל' 054-8009597.

בחודש אלול

בדקים תפילין ומזוזות

chabadisrael.co.il

זמני השבוע

יחולים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:41	18:57	18:49	18:57	18:55	19:27
19:53	19:55	19:56	19:54	19:52	20:26

פרקי אבות פרק ב

**שבת, ישראל,
קדם והזמנים**

להרגיש טעם יהודי KEDEM

PRODUCT OF USA

עכשיו אלול, הבחירות יחכו

**רכבת דוהרת אינה נבלמת
בבת אחת. את הלחיצה על
הבלמים צריך לעשות עכשיו,
בחודש אלול, ולא חמש דקות
לפני 'כל נדרי'**

לי התקשורת והמערכות
מנסים לגרום לכולנו להידרך
לקראת הבחירות שיהיו בעוד
כחודשיים. הם מדווחים בדרמטיות
על כל שביב של רחש-בחש בתוך
המפלגות, כאילו אלה הדברים
החשובים בחיינו.

האומנם? לא ממש. כן, עלינו
להידרך ולהתכונן, אבל לא כליכך
לקראת הבחירות, אלא לדבר גדול
וחשוב לאין ערוך – לימים הנוראים
ולקבלת שנה טובה ומתוקה. ביום
הבחירות נלך להצביע, אבל עיקר
הקשב שלנו בימים אלה צריך להיות
מופנה לתחום הרוחני. איננו חייבים
לנשום בימי אלול את ההתכתשויות
הבלתי-פוסקות בין הפוליטיקאים והעיתונאים.

עכשיו אפשר ומומלץ לעצור, לקחת פסק זמן.
זו העת לנקות את הראש, להתעלות מעל הזמני
והחולף, ולהעמיד במרכז תשומת הלב את החיים
הרוחניים והערכיים שלנו.

מהות החיים

החסידות מפרשת בדרך מקורית את המושג
'מחשבות זרות'. מקובל לפרש זאת כמחשבות
פסולות, בלתי-ראויות. אבל אם כך, היו צריכים
לקרוא להן 'מחשבות אסורות'. 'מחשבות זרות'
יכולות להיות טובות וראויות, אלא שהן זרות
לזמן ולמקום המסוימים. מחשבה על קושיה
בגמרא היא דבר נהדר, אבל כשהיא טורדת את
האדם בשעת התפילה – זו 'מחשבה זרה'.

עכשיו, בימי אלול, כל העניינים הפוליטיים הם
בבחינת 'מחשבות זרות'. זה לא הזמן להתכתשויות,
להטחת השמצות זה בזה, לכיפופי ידיים. זה הזמן
שבו בורא העולם מרעיף עלינו אהבה ומעורר את
ליבנו להתקרב אליו, בבחינת "אני לדודי דודי
ליבנו".

לי, ואנחנו צריכים לחפש את המשותף ולהכין
את ליבנו לקראת הימים הנוראים.

הלוא בעוד כחודש, ביום הכיפורים, נעצור את
הפולמוסים והוויכוחים. התקשורת תידום. קולות
ההתכתשויות ידעכו. כל אדם מישראל יתכנס בתוך
עצמו, יתייבב מול בוראו, ויחשוב על חייו. בליבו
יעברו הרהורים על המהות הפנימית של החיים,
וכיצד מחוללים שינוי אמיתי בחיי היום-יום.

אלא שרכבת דוהרת אינה נבלמת בבת אחת.
יום הכיפורים הוא נקודת שיא בתהליך עמוק
שמתחיל בחודש אלול. את הלחיצה על הבלמים
צריך לעשות כבר עכשיו, ולא חמש דקות לפני
'כל נדרי'.

עניינים לשמיים. חודש אלול הוא עת לחשבון נפש

לעצור, להירגע

חודש אלול הוא עת לחשבון נפש אישי. איך
נראים חיינו? כמה אנחנו משקיעים בלימוד תורה,
בהתעלות רוחנית? באיזו מידה אנו מתמודדים עם
יצרינו ומצליחים לעדן את מידותינו? והאומנם
אנו מעניקים תשומת לב ראויה לחינוך הילדים?
ומה בדבר ההשקעה בתא המשפחתי, שהוא יסוד
הבית היהודי?

בסופו של דבר, אלה החיים האמיתיים. אולי
הם לא ינפיקו כותרות ופרנסו שעות שידור,
אבל בהם טמון האושר האישי והגשמת הייעוד
האמיתי של חיינו. תקיעות השופר של חודש
אלול הן קריאת השכמה. לעצור, להירגע, להרים
את הראש מעל הזרם השוצף. להעביר את מרכז
הכובד אל עצמנו.

זה הזמן לחשוב על חיינו, כיהודים. על
היותנו חוליה שממשיכה את שרשרת הזהב של
עם ישראל. זה הזמן לחזק את הקשר עם אבינו
שבשמיים. וזה גם מה שיביא לנו כתיבה וחתומה
טובה, לשנה טובה ומתוקה.

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

להשיב את הניצוץ האבוד

בפרשת תצא מופיעה מצוות השבת אבידה: "לֹא תִרְאֶה אֶת שׂוֹר אֲחִיךָ אוֹ אֶת שִׁוִּי נְדָחִים וְהִתְעַלְמָתָם מֵעֵינֶיךָ, הָשֵׁב תְּשִׁיבָם לְאֲחִיךָ" (דברים כב, א). כשאדם רואה אבידה חל עליו איסור מוחלט לעמוד מנגד ולהתעלם, אלא עליו לפעול להשבתה לבעליה.

חובה זו אינה מותנית בהיכרות מוקדמת או בקרבת מקום. גם "אם לא קרוב אֲחִיךָ אֲלֶיךָ וְלֹא יָדַעְתָּ" – חלה עליך החובה: "וְאִסְפָּתוּ אֶל תוֹךְ בֵּיתְךָ, וְהָיָה עִמָּךְ עַד דָּרַשׁ אֲחִיךָ אֹתוֹ וְהִשְׁבֹּתוּ לוֹ" (שם ב). התורה פוסקת: "לֹא תִכַּל לְהִתְעַלֵּם" – אינך רשאי להימנע מלעזור ליהודי שני.

מן המעיין

מורה לאחרים

"כי יהיה לאיש בן סורר ומורה" (דברים כא, יח). 'סורר' לעצמו, 'מורה' לאחרים. זו דרכם של הרשעים, שלא די להם בהיותם רשעים בעצמם, אלא רצונם גם להיות מורי דרך לאחרים ולהורות את רשעתם לרבים.

(עיסורי תורה)

על שם סופו

בן סורר ומורה נהרג על שם סופו. הגיעה תורה לסוף דעתו – סוף שמכלה ממון אביו, ומבקש לימודו ואינו מוצא, ועומד בפרשת דרכים ומלסטם את הבריות. אמרה תורה, ימות זכאי ואל ימות חייב.

(רש"י)

סוף תוארו

מקשים על כך, שהלוא רש"י עצמו מפרש את הכתוב "באשר הוא שם" (בראשית כא, יז) "לפי מעשים שהוא עושה עכשיו הוא נידון ולא לפי מה שעתידי לעשות!" אלא הפירושו הוא "על שם סופו" – סוף תוארו: "בן סורר ומורה". הוא נידון על ה'מורה', שלא די בהיותו סורר, אלא הוא גם מורה לאחרים ללכת בדרכיו, וגדול המחטאיו יותר מן ההורגו.

(רבי מנחם מענדל מקוצק)

כל פרט חיוני

בחנינון של תורה ומצוות בכלל, ובחנינון על-פי חסידות חב"ד בפרט – אין עניין של קטנות,

חודש של הארה

למצוות האלה יש משמעות פנימית עמוקה, הנוגעת לכל יהודי, ובפרט בימי חודש אלול, שבו עומדת במרכז עבודת התשובה. בימים אלה מאירות י"ג מידות הרחמים, כפי שמבאר רבנו הזקן במשל 'המלך בשדה':

"משל למלך, שקודם בואו לעיר יוצאים אנשי העיר לקראתו ומקבלים פניו בשדה ואז רשאים כל מי שרוצה לצאת להקביל פניו, והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. ובלכתו העירה הרי הם הולכים אחריו". הנמשל הוא שבחודש אלול מאירה הארה אלוקית מיוחדת על כל נשמה ונשמה, המעניקה כוח לברר ולרומם את חיי המעשה והגשמיים ('שדה').

לא להשתמט

ההתעסקות בענייני העולם הגשמיים כרוכה לעיתים בסיכון רוחני, שהאדם עלול 'לאבד' את הניצוץ האלוקי שבקרבו. על מצב זה נאמר "וּבְקִשְׁתֶּם מִשָּׁם אֶת ה' אֱלֹהֶיךָ וּמִצָּאְתָּ" (דברים ד, כט). אבידה אפשר לחפש ולמצוא רק במקום שבו אבדה. בחודש אלול מאיר הקב"ה אור מיוחד, המאפשר לאדם למצוא מחדש את הניצוץ

שאבד לו בתוך המציאות הגשמית.

הדברים נכונים לא רק לאדם עצמו, אלא בראש ובראשונה באשר לזולת: כשפוגשים יהודי שאיבד את הקשר לניצוץ האלוקי שבו, ושגרת חייו אינה הולמת חיים יהודיים – חל הציווי "לא תוכל להתעלם". אין מקום להתחמק ולהשתמט – זה מנוגד לטבע היהודי שלך!

אחדות הנשמות

אפילו אם מדובר ביהודי ש"לא ידעתו" – עליך לאסוף אותו אל תוך ביתך, לקרבו באהבה ובחום, "עד דרוש אחיך אותו והשבות לו" – עד שתתעורר בו עצמו הכמיהה לתבוע ולמצוא את הקשר האבוד (זמנית) עם הקב"ה. וכפי שסיפר אדמו"ר הזקן, שהבעל-שם-טוב לימד כי יש למסור את הנפש על אהבת ישראל, אפילו בעבור יהודי שמעולם לא פגשת.

האכפתיות האמיתית יוצרת אחדות של 'כולנו כאחד' – לא רק באחדות הנשמות, כפי שהן מהות אחת במקורן העליון, אלא באחדות המתבטאת גם בגוף, עלידי חיי יום-יום ראויים בדרך התורה והמצוות. אחדות זו מרעיפה שפע ברכות – 'ברכנו אבינו' – לעם ישראל, ומובילה אל הברכה העיקרית – הגאולה האמיתית והשלמה.

(לקוטי שיחות, כרך כד, עמ' 284)

אמרת השבוע

גודל האבידה

מחשובי חסידי אלכסנדר היה ר' שמואל-יצבי בוימגולד, חתנו של רבי יואל שרייבר (בנו של רבי שמעון סופר). ר' שמואל-יצבי נפטר בהיותו במיטב שנותיו, וחותרו, רבי יואל, נשא עליו דברי הספד.

בתוך ההספד הביא אמרה בשם סבו החת"ם סופר, על הפסוק "וכן תעשה לכל אבידת אחיך אשר תאבד ממנו ומצאתה, לא תוכל להתעלם". לכאורה, המילים "אשר תאבד ממנו" מיותרות, שהרי כבר נאמר "לכל אבידת אחיך".

ותירץ שיש שני סוגי אבידות: אחד, שבעל האבידה יודע שאיבד אותה וגם מכיר בגודל החשיבות והיוקר של האבידה; ושני, מי שאיבד דבר יקר ואינו יודע ואינו מרגיש מה חסר לו.

וסיים רבי יואל: "גם אבידתנו זו, של הצדיק החסיד הגדול הזה, היא בעבורנו אבידה שלא זכינו לדעתה ולהכירה, ועלינו מוטלת החובה 'לא תוכל להתעלם' – עלינו לגלות לעם ישראל את גדולתו".

בן סורר ומורה

דרך אגב או של 'מהיכי תיתי'. כל דבר פרטי, גם פרט שולי שהבריות מכנים 'קטנות', הנה בחינוך החסידותי הוא דבר גדול ואף עיקרי.

(הרבי הרי"צ מליובאוויטש)

דרוש וקבל שכר

"בן סורר ומורה לא היה ולא עתיד להיות. ולמה נכתב? דרוש וקבל שכר" (סנהדרין עא). ללמדנו כי חובת לימוד תורה היא לא רק כדי לדעת מה לעשות ולקיים, אלא הלימוד עצמו הוא מצווה, אף אם אינו מביא לידי מעשה.

(רבי ישראל מסלנט)

תחילה בַּעַר מקרבך

"וביערת הרע מקרבך, וכל ישראל ישמעו ויִירָאוּ" (דברים כא, כא). קודם כול עליך לוודא שקיימת את "וביערת הרע מקרבך" – שאתה עצמך תהיה נקי מכל חטא ועוון; ואז "וכל ישראל ישמעו ויִירָאוּ" – ישמעו לדברי המוסר שלך. קשוט עצמך ואחר-כך קשוט אחרים. וכדברי חז"ל: כל מי שיש בידו יראת שמיים, דבריו נשמעים.

(רבי משה טייטלבוים)

תשובה כהלכה

אפיקורס אחד התפאר באוזני רב גדול, שכבר עבר את כל העבירות שבתורה, חוץ מן העבירה של איבוד עצמו לדעת. אמר לו הרב: עבירה זו אינך יכול לעבור, כי בעשותה אתה מקיים את מצוות "וביערת הרע מקרבך"...

(מגניזת החסידות)

ביקור במרכז חב"ד ניו יורק

הנכם מוזמנים לליווי אישי באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

הירשמו בקלות באתר חב"ד ישראל

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

חב"ד ישראל

ש"ק הל' תומאת מת פרק נארג

א' פרק נדכח. הל' פרה אדומה פרק א

ב' פרק ב"ד

ג' פרק ה"ז

ד' פרק ח"י

ה' פרק יא"י

ו' פרק י"ט. הל' תומאת צרעת פרק א

ש"ק הל' תענית פרק ד

א' פרק ה

ב' הל' מילה וחטונה פרק א

ג' פרק ב

ד' פרק ג

ה' פרק ד

ו' הל' אישות פרק א

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam

© dimgcreative

לא חוסכים חותכים

במקום לחפש איפה אפשר עוד לחסוך, עוברים לביטוח משכנתא של גפן קולקטיב וחותכים 50% מהמחיר

*מתאים גם לבעלי משכנתא קיימת

לפרטים והצטרפות > 077-444-7777 ☎

גפן קולקטיב
בראות ופיננסים

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לפח

מנקים ריביות מיותרות מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

עם יוסף מנחם משכנתאות

רק ב4,600 ₪ (כולל מע"מ) וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

מנכ"ל מנחם מנחם

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנכ"ל החזרים מיוחדים
חינוך עובדי לשיטת ייעוץ ללא עלות:
054-8662-942
הודעה לממשל והכנסת נתוני דיון מנכ"ל

יוסף מנחם משכנתאות
054-8662-942
www.a-menachem.co.il

מנכ"ל מנחם מנחם

הייעוד שנאמר בסיום הפרשה: "והיה בהניח ה' אלוקיך לך מכל אויבך מסביב", ואילו עיקר העבודה היא באופן ד"כ תצא למלחמה" דווקא?

"ובפרטיות יותר - שבמשך שית אלפי שנים דהווי עלמא, הנה רוב הזמן העבודה היא בדרך מלחמה, שזהו כללות המעמד ומצב בזמן הגלות..."

"ואף שבנוגע לכללות זמן הגלות נאמר 'ברגע קטן עזבתיך' ומייד לאחר 'רגע קטן' זה תהיה הגאולה ויקום הייעוד 'ונגלה כבוד ה' וגו' - הרי שיעור הזמן ד'רגע קטן' הוא רק מצד למעלה, ואילו למטה הרי זה נמשך ריבוי זמן..."

"אך הענין הוא... שכך עלה ברצונו יתברך להיות נחת רוח לפניו יתברך... אמנם זה ענין שאינו מובן על-פי טעם ודעת, אבל זאת יודעים אנו, מכיוון שכך נאמר בתורה..."

גאולפדיה
מנחם ברוד

רגע שהוא אלפיים שנה

רגע. על הגלות נאמר בנבואת ישעיה (נד, זח): "ברגע קטן עזבתיך... הסתתית פני רגע מן". עולה מייד השאלה: איך אפשר לכנות גלות בת אלפיים שנה 'רגע קטן'?

הרבי מהר"ש מליובאוויטש מסביר (תורת שמואל תרל"ג, חלק א, עמ' סה): "אמר רז"ל יומו של הקב"ה אלף שנה, הרי שמזמן מועט שלמעלה נעשה למטה זמן הרבה... וכן בבחינה היותר גבוה כתיב 'ברגע קטן עזבתיך', שכל ימי העזיבה נחשב למעלה רגע קטן".

הרבי מליובאוויטש דיבר על כך בזעקה (תורת מנחם כרך מד, עמ' 285): מכיוון שהקב"ה הוא עצם הטוב, וטבע הטוב להיטיב - למה עשה ה' ככה, שבשביל העבודה בדרך מנוחה יצטרכו להמתין עד לקיום

ביותר הצורך ב'מעקה', כדי שהפעולה אכן תצליח ולא תגרום תגובה הפוכה.

כשפונים אל הזולת בדברים היוצאים מן הלב, בלי פניות אישיות, ודאי ייכנסו לליבו ויפעלו את פעולתם. אך אם בדברי המקרב מתערבות נימות של ישות עצמית וגאווה - לא זו בלבד שהדבר מהווה הפרעה לקליטת הדברים, אלא הזולת אף עלול ליפול ולהתרחק.

יבוא מי ויטען: "ראוי זה ליפול" - לו היה אותו יהודי ראוי לתורה ולמצוות, היה יודע להבחין בין דברים אמיתיים כשהם לעצמם, לבין הגאווה שהשתרבה לתוך דברי האיש האומר. אומרת התורה: "אף" על-פיכך לא תתגלגל מיתתו על-ידך - אתה צריך להשתדל שנפילתו לא תהיה על-ידך.

לכן בקירוב יהודי שני לתורה ולמצוות צריך להקפיד לעשות 'מעקה לגנך' - להכרית את הגאווה האישית. זו הדרך להצלחה אמיתית ולקירובם של עוד יהודים לאביהם שבשמיים.

אהבת ישראל

מעקה לגאווה האישית

את המצווה "כִּי תִבְנֶה בֵּית חֵדֶשׁ וְעִשִּׂיתָ מַעֲקֶה לְגִנָּךְ" מפרש הרבי מליובאוויטש באשר לדרך הנכונה להשפיע על יהודי שני:

בפשטות, המעקה נועד למנוע את הזולת מליפול - "כִּי יִפֹּל הַנֶּפֶל מִמֶּנּוּ", וזו מטרתו העיקרית. גם במשמעות הרוחנית של הדברים צריך לעשות 'מעקה', כדי שלא תיגרם נפילה ליהודי שני.

כשהיהודי מנסה לקרב את הזולת לאבינו שבשמיים, נחשב הדבר כאילו הוא בונה 'בית חדש', עוד בית לקב"ה. וכאן נחוצ

ב"ה

קדושת תורה פסולים
(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פרשה)
054-3175116
kdushathaot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, רימונים ועוד

תשלום הוגן

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

סוד ההצלחה במשחק

רבי בונם עמד בפתח מועדון ההימורים. ההמולה הרבה ושולחנות המשחק היו זרים לו לחלוטין, אבל הוא ידע בדיוק מה הוא מחפש שם.

רבי שמחה בונם מפרשיסחה היה לימים ממשיך דרכו של 'היהודי הקדוש' מפרשיסחה, אבל בצעירותו עסק במסחר והיה מנהל חשבונות וממונה על מסחר היערות של אשת העסקים הנודעת ונדיבת הלב תמר'ל ברגסון. לצורך כך היה נוסע מזמן לזמן לעיר דאנציג.

פעם אחת, בימי שהייתו בדאנציג, פגש צעיר יהודי מוכשר, אשר פרק מעליו את עול התורה והמצוות. בליבו של רבי בונם התעורר רצון עז להחזירו לדרך התורה והמצוות. הוא ניסה להתקרב אליו ולשוחח עימו, אולם כל ניסיונותיו עלו בתוהו.

רבי בונם הבחין כי הצעיר צועד מדי יום, בשעה קבועה, למקום מסוים. הוא החליט לעקוב אחריו, כדי להבין לאן הוא הולך ומה מעשיו. הוא גילה שהצעיר נכנס למועדון משחקי מזל והימורים, שבו היו מתכנסים אנשים מדי יום לנסות את מזלם ולהמר על כספם.

רבי בונם נכנס אחריו למועדון. כשהצעיר התיישב ליד השולחן שבו שיחקו בקלפים, התקרב רבי בונם לשולחן, התיישב לידו, ואמר למשתתפים כי רצונו להצטרף למשחק. הוא הוציא מכיסו מעט כסף, כפי שראה שכל המשתתפים עושים, והניח אותו בקופה.

לרבי בונם לא היה שמץ של מושג כיצד משחקים בקלפים. מעולם לא החזיק קלף בידו ולא הבין או ידע דבר בעולם ההימורים. הוא רק ראה שכל אחד ואחד מהמשתתפים מניח סכום כסף בקופה המשותפת, ועשה אף הוא כמותם.

המשחק החל. רבי בונם לא ידע אם הוא מנצח או מפסיד, ואולם כעבור זמן קצר הבחין שאיש

מן המשתתפים אינו נוטל את הכסף מהקופה. הוא הניח שככל הנראה הוא הזוכה, ולקח את כל הכסף. כך חזר הדבר ונשנה. רבי בונם ניצח שוב ושוב, והמזל שיחק לו עד שהצליח להרוויח סכום עצום.

הצעיר, שהיה מכור למשחקי ההימורים, ראה את הצלחתו המופלאה של רבי בונם, והיה

ציונו של רבי בונם מפרשיסחה (צילום: נעה, ויקיפדיה)

המשחק החל. רבי בונם לא ידע אם הוא מנצח או מפסיד, ואולם כעבור זמן קצר הבחין שאיש מן המשתתפים אינו נוטל את הכסף מהקופה

משוכנע שלפניו מומחה גדול ובעל ניסיון רב במשחקי קלפים, ובוודאי יש לו שיטה סודית ומתוחכמת המבטיחה לו הצלחה.

מאותו רגע נדבק אליו הצעיר ולא הרפה ממנו. שוב ושוב הפציר בו שיגלה לו את השיטה הסודית שהביאה לו הצלחה כבירה כליכך. הצעיר ליווה את רבי בונם ולא עזב אותו יומם ולילה, ובלבד שיחשוף לפניו את הסוד הכמוס.

בחוכמתו הרבה דחה אותו רבי בונם במשך כמה ימים ולא אמר לו דבר. הלה לא התייאש ולא חדל מלהפציר ומלבקש. לבסוף אמר לו רבי בונם כי הוא מוכן לגלות לו את הסוד, בתנאי שיצטרף אליו לנסיעה ליער הסמוך. "שם נוכל לשוחח בנחת, בלי הפרעות, ובלי חשש ממאזינים לא קרואים", הציע רבי בונם.

הצעיר קיבל את ההצעה בשמחה, והשניים יצאו יחד אל היער. כשהגיעו למקום מבודד עצרו. רבי בונם הרים את ידיו והחל לזעוק בקול גדול: "אוי ואבוי לנו שאיננו שמים את ליבנו לשוב בתשובה!".

הוא החל למרר בבכי, ובקול רועד קרא: "שאו מרום עיניכם וראו מי ברא אלה!". הוא חזר וזעק את הדברים בקול רם וברעדה שוב ושוב.

הבחור נחרד. הוא לא הבין מה אירע פתאום לאותו אדם שהכיר כשחקן קלפים מופלא. ואולם המילים והזעקות של רבי בונם חדרו אט־אט מבעד לחומות ליבו ונכנסו עד עמקי נשמתו.

משהו בתוכו החל להתעורר. בפעם הראשונה זה זמן רב החל להרהר על חייו ועל הדרך שבה הוא הולך. על הזמן שהוא מבזבז ועל נשמתו שמתרחקת והולכת ממקורה.

רק אז גילה לו רבי בונם את האמת, שמעולם לא שיחק בקלפים, וכי כל הצלחתו העל־טבעית לא הייתה אלא סיוע מן השמיים כדי למשוך את ליבו של הצעיר ולקרבו אליו, ועל־ידי כך להציל את נשמתו מרדת שחת.

רבי בונם הסביר לו כי בכל משחקי הקלפים אין שום חוכמה אמיתית אלא כל־כולם הבל הבלים. הוא הוסיף לדבר על ליבו בדברים חמים היוצאים מן הלב, והדברים נכנסו אל תוך הלב.

בעקבות זאת החליט הצעיר לשנות את דרכו. הדברים ששמע טלטלו את נפשו והחזירו אותו אל שורשיו. הוא שב בתשובה שלמה וחזר לשמור תורה ומצוות.

(על־פי 'הרבי' - רבי בונם מפרשיסחה')

הזמר והצייר אליעזר מלאי

ישדרג לכם את השמחה בשירה ובמכחול

ציורים במגוון סגנונות, נופים, דמויות, פורטרטים

לפרטים: אליעזר מלאי
052-652-5444

המלצות מכל העולם

רצועות לתפילין

בכשרות העדה החרדית

עורות הרצועות
ללא חשש בכורות

מליחת העורות
העיבוד, הצביעה וחיתוך הרצועות נעשית ע"י יהודים יראי שמים לשמה, מתחילה עד גמרא - בעבודת יד

כל חומרי הייצור והצביעה
מן המותר בפ"ך

האריזות מניעות עם פלומבה

להזמנות: צבי אייל 054-6761328

חכם,
מעוצב
וקומפקטי

גל אורן ודניאל

נועם 3 ננו. משנים את חוקי המשחק

מקסימום טכנולוגיה ומים בשפע,
במינימום מקום על השיש.
מתקדמים לבר המים המוביל
מסוגו: חכם יותר, קטן יותר ובעל
טכנולוגיית שבת וחג למהדרין.
אל תתפשרו על עיצוב או על
איכות. השתדרגו עכשיו.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

noam3
בזמן עם טכנולוגיית שבת למהדרין

עם הרב מוטי גלבשטיין
מנהל בית חב"ד מרכז נתניה

רציתי לשאול

**בחשבון הנפש של אלול
צריך לחטט בכל הנפילות
שהיו לנו או עדיף לפתוח
דף חדש ולהביט קדימה?**

יהודי נכנס אל הרבי מליובאוויטש, והגיש לו מכתב שבו פירט רשימה ארוכה של חטאים שנכשל בהם. הוא סיפר שהיה בטוח כי יקבל דרך תיקון מפורטת על כל עבירה, כפי הראוי לה. להפתעתו, הרבי קרא את מה שכתב, ואמר לו: "כל זה הוא חרטה על העבר; מה עם הקבלה לעתיד?".

ודאי, חשבון הנפש מחייב הסתכלות על המקומות שבהם נכשלנו, על דברים שצריכים תיקון, להצטער עליהם ולחשוב מה נדרש לעשות כדי שלא להיכשל בהם שוב; אבל הדגש צריך להיות על המבט קדימה.

רבנו הזקן כותב בספר התניא (פרק כו) שאדם צריך לקבוע לו זמנים מיוחדים לחשבון הנפש, שבהם יתבונן "בגדולת

הכנסת אורחים

הלכה למעשה

הרב שמעון גדסי
שליח באפקה ת"א, ראש כולל 'שמן למאור'

**שאלה: על אילו דברים
יש להקפיד בהכנסת
אורחים?**

תשובה: מצוות הכנסת אורחים היא חלק ממצוות "ואהבת לרעך כמוך", ומן המצוות שאדם אוכל פירותיהן בעולם הזה והקרן קיימת לו לעולם הבא.

אמרו חז"ל: לימדה תורה דרך ארץ. הבא מהדרך מציעים לפניו מאכל ומשקה, גם אם ידוע שאינו ממש צריך לכך, כפי שמובא בפרשתנו שפרע הקב"ה מעמון ומואב "על דבר אשר לא קדמו אתכם בלחם ובמים", אף-על-פי שבני ישראל לא נצרכו לכך, שהרי היה להם במדבר מן שירד מן השמיים, באר שליותה אותם בדרך ושליו מצוי.

אם המארח לא הגיש דבר מאכל ומשקה לפני האורח – לא יבקש האורח מהמארח "תן לי לאכול", אלא ימתין עד

שיגיש מעצמו. וכאשר הגישו לפניו – יכול להתחיל לאכול, ואין צריך להמתין עד שיאמר לו המארח שיאכל.

יש להגיש לאורח מהאוכל המשובח והטוב ביותר שקיים בבית, ולהשכיבו במיטב המיטות. ואף אם המארח עני, לא ימנע עצמו מלהכניס אורחים, אלא יראה עצמו כאילו הוא עשיר, ויארז בסבר פנים יפות, במיטב אפשרויותיו.

לא יניח בעל הבית לילדיו לקחת בידיהם מהקערה המרכזית שמגישים בה, מכיוון שהילדים אינם מקפידים תמיד לרחוץ היטב את ידיהם, ויש לחשוש שהאוכל שבקערה יימאס בעיני האורח.

לא יהיה בעל הבית כעסן או רגזן בסעודה, מפני שגורם לאורחים ולבני הבית להתבייש מלאכול, והם עלולים לחשוש שיכעס גם על אכילתם.

מקורות: פאה פ"א משנה א. מדרש רבה ויקרא פרשה לד. רמב"ם הל' אבל פ"ד ה"א. שו"ע או"ח סי' קע סעי' ו, יג. מג"א שם סי' ק ובמש"ב שם סי' ק, ל. ספר חסידים תתכט. ראשית חכמה פרק דרך ארץ שער רביעי.

תקציר: סעיד חוזר בלי התינת! "אתה מנסה לרמות אותי", הוא מאשים את הרב, וזה משיב לו בפקחות: "לו היית מבין בפוליטיקה, לא היית חושב כך!"

מכירת חמץ בפסח שני

סנן בחרון מבין שפתיו. "הבטחת שתמכר לי את החמץ. לא לשום ערבי אחר!"

"שמע, סעיד", הפתיע הרב שמעון, "אולי אתה לא יודע, אבל לנו היהודים, חדש בדיוק אחרי חג פסח, יש עוד פעם חג פסח. שמעת על זה? קוראים לחג הזה 'פסח שני'. אני מוכן להתחייב עכשיו בלי שום אפשרות לחרטה, שב'פסח שני' לא אמכר את החמץ של המדינה לשום גוי וזלזלה! איך זה?"

סעיד בחרן בעיניו הקטנות את פניו של הרב. הוא נסה לגלות אם גם הפעם מדובר במלכודת. אך פניו של הרב לא הסגירו שום ניצוץ של ערמומיות. "תקשיב טוב, כבוד הרב!", קולו של סעיד ירד ללחיש. "עשינו עסק. אתה מתחייב שאתה לא מוכר את החמץ ב... בפסח מספר שנים, או איך שקוראים לזה, לשום ערבי חוץ ממני?"

"מתחייב!", הצהיר הרב חגיגית. פניו של סעיד צהלו. "רגע!", בקש הרב שמעון להבהיר. "זה לא בתנאים אתה זוכר מה הסברתי לך, שמי שקונה את החמץ של המדינה בעצם יכול להשתחרר מן הפלא?"

"בטח, כבוד הרב!"

"אז זהו, שבתמורה להתחייבות שלי, אתה מתחייב לשחרר פעלה בחקירה ולגלות לחוקרים את כל המידע שידרש ממך. אתה מוכן להתחייב על זה?"

"תראה, כבוד הרב, זה לא פשוט. בחקירות, המנהג שלנו, הערבים, לממש את זכות השתיקה, ולא נעים להיות אחד כזה שיתנהג אחרת... אם זה יודע, זה עלול להיות מאוד לא נעים. הם יחכו לי כשאשתחרר מן הפלא... קולו נרעד. הם פנראה באמת חסרי רחמים, החברים' של סעיד."

"אין בעיות", תיך הרב שמעון. "אם אתה חושש, אני יכול לארגן שלא יוציאו אותך מן הפלא אף פעם וזהו... בכל אופן, סעיד", הרב שמעון הקשיח את טון דבורו, "הבררה בידיך! אם אשמע מהחוקרים שהם אינם מרצים, לא תראה אותי יותר!". הרב שמעון טפח בחזקה על גג המכונית המשטרתית, לאות שהוא סיים את ה'טפול' בעציר והם משחררים לדרכם, והניידת המשטרתית דהרה קדימה.

המשך: יבוא

רטט שוב. הוא האזין רגע למכשיר ופניו נהרו. "הילדה בידיים של השוטרים, בריאה ושלמה!", הודיע לאב בפנים קורנות. "מתברר שהוא מסר אותה בבחילות לאיזה גן ילדים, בלי לבקש רשות, ואמר שהוא ממנה ותכף ישוב."

"ברוך השם!", פרצה אנחה משחררת מקירות לבו של הרב שמעון. "הודו לה' כי טוב", והאב הנרגש מהר להתקשר לאשתו.

אך סים את השיחה השמחה וחלית השוטרים שבה עם השבועיה הפצפונת! מי שראה את החבוק שקבלה... אני דמיתי מהתרגשות. מה יש? זו לא בוש. אבל הסיים המצלח של הספור היה כאשר הרב שמעון נגש לפתח המכונית שבה כבר ישב סעיד ואזיקים על ידיו, בדרך למעצר. "אגב, סעיד, נזכרתי בפרט קטן שאולי יענין אותך: תאריך תחלת המכירה הוא לא לפני ערב פסח. כך שצד אז, למעשה, זכותי להחליף את הגוי הקונה בכל גוי אחר. אולי אמצא גוי שהוא קצת יותר בר-דעת ממך..."

מפחיד היה לראות את המבט שסעיד החזיר לרב שמעון. "אתה עוד תצטער על זה. מלה של סעיד!",

פרשה מי יודע

נצחון מביא נצחון

שאלה: הפסוק "כי תצא למלחמה על איביך" מדבר על אויבים בלשון רבים, ואחר כך נאמר: "ונתנו ה' אלקיך בידך", אויב בלשון יחיד. מדוע?

תשובה: ה'פלי יקר' מסביר ש"איביך" בלשון רבים רומז לאויב החיצוני, שבו נלחמים, ולאויב הפנימי, יצר הרע. אם לא מנצחים את היצר – אי אפשר לנצח את האויב בשדה הקרב, ובמיוחד שבזמן מלחמה יצר הרע מתאמץ להכשיל את האדם. התורה מבטיחה לנו: "ונתנו ה' אלקיך בידך" – לכל יהודי נתן הכוח להתגבר על יצר הרע, וכשמנצחים אותו – מצליחים לנצח גם את האויב החיצוני.

שאלה: התורה מצווה: "כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך". איך מי שאין לו בית החייב במעקה יכול לקיים את המצווה?

תשובה: הרבי מליובאוויטש מסביר שכל יהודי בונה בעצם 'בית חדש' – הנשמה שלו ירדה לעולם הזה כדי 'לבנות דירה' לקדוש-ברוך-הוא בעולם הזה. התורה מצווה: "ועשית מעקה" – עליך להזהר ולשמור על הגבולות, כדי שלא 'תפל' חלילה ותגורר אחרי תאוות העולם.

שאלה: במצוות שלוח הקן התורה אומרת: "שלח תשלח את האם, ואת הבנים תקח לך". האם חייבים לקחת את הגוזלים?

תשובה: בשאלה זו יש מחלוקת. לדעה אחת, כדי לקיים את המצווה כראוי, יש לקחת את הבנים, ולפי דעה אחרת אין חובה לקחת אותם. אם כן, מדוע נאמר "ואת הבנים תקח לך"? משיב רבי יוסף דוד זינצהיים: התורה רצתה ללמדנו שמי שמקיים את מצוות שלוח הקן ברגישות, זוכה לברכה שיהיו לו ילדים משלו – "ואת הבנים תקח לך", יהיו לה בנים משלה.

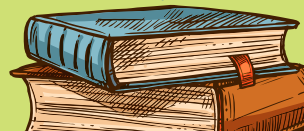
פרולוג: בימי שלטון הטורקים העות'מאנים בארץ ישראל חיו זה לצד זה יהודים וערבים בעיר העתיקה של ירושלים ובשכונות שהחלו להקנות כחוצה לה. היחסים ביניהם היו מרובים אך לעתים גם מאתגרים.

המשך: יבוא

הלכה בשבוע

בדרך מבית הספר ראתה גילי בקבוק זכוכית שבור מונח באמצע המדרכה. היא הרימה אותו בזהירות והשליכה אותו לפח האשפה. שירי חברתה התפלאה, וגילי הסבירה: "סליק מכשול זו מצוה מן התורה".

מה רבו מעשיה ה'

הפתעה לטורפים

במקט ראשון לא ברור אם הוא עוד עכבר שיצא מהחור או קפוד. אכן, הקוצן הוא אחד מבעלי החיים המפתיעים ביותר. הדבר הראשון שבולט אצל הקוצן זו הפרוה המיוחדת שעל גבו, השונה מאוד מהפרוה הרכה והחלקה של עכברים. לקוצן שערות עבות, קשיחות ודוקרניות, שמזכירות קוצים קטנים.

העור בעל המחטים החדות גורם לטורפים, כמו נחשים, שועלים או עופות דורסים, לחשב פעמים לפני שהם מתנפלים על הקוצן.

הקוצן אוהב לחיות באזורים סלעיים וחמים. בארצנו אפשר למצוא אותו במדבר יהודה ובאזור הנגב. יש שני מיני קוצנים: הקוצן המצוי, שפעיל בשעות הלילה הקרירות, והקוצן הזהב, שמצויף את שעות היום החמות.

הקוצנים הם אלופי החיים במדבר. הם מדלגים בזריזות בין סדקי הסלעים, ואוכלים חרקים וגם עלים יבשים.

התכונה המדהימה של הקוצן, בעקר הקוצן האפריקני, היא היכולת שלו להנצל מטורף שמתנפל עליו.

אם הטורף הצליח לתפס אותו בעורו, הקוצן משאיר את חתיכת העור בפיו של הטורף, כאלו זו הייתה חתיכת בד שנקרעה מבגד שלבש. עד שהטורף מעכל את מה שקרה - הקוצן כבר נמלט משם. ואל דאגה, גופו של הקוצן יצמיח עוד חדש בתוך ימים אחדים, ועד מהרה כבר יכסה בפרוה ובקוצים, בלי להשאיר צלקת.

האם כואב לקוצן כשהעור נקרע מגופו? ובכן, העור שלו דק כל-כך, עד שהוא נתון להסרה בקלות, ובלי להפעיל כוח ולגרום כאב. גופו של הקוצן גם שולח לאזור הפגוע חמרים ש'מדימים' את הכאב. ובסוף הקוצן מתרפא כאלו לא קרה דבר.

חיים יהודיים

מנחם כהן

קן של סגולות וישועות

תעודת זהות. ר' ישעיה קניגסברג (36)

תושב בני-ברק, חסיד בובוב, מגיל שמונה נשבה בקסמה של מצוות שילוח הקן, וברבות הימים הפך את התחביב הייחודי למפעל של זיכוי הרבים, שבמסגרתו כבר יותר מאלפיים יהודים לקיים את המצווה הנדירה.

משיכה. הייתי ילד בן שמונה, ומשהו במצווה הזאת משך אותי בעוצמה שלא יכולתי להסביר. הייתי מחפש קינים, עוקב אחרי יונים שמלקטות ענפים ומנסה להבין איפה הן בונות את הקן. כשגדלתי החלטתי לזכות במצווה זו עוד יהודים, ובוזה אני עוסק ב-12 השנים האחרונות.

חווייה. הרחבתי את פעילותי גם לילדים. אני בא לבתי ספר וקייטנות, ומביא תערוכה של קיני ציפורים ומצגת מרתקת. השיא הוא פינת ליטוף שאני מביא איתי ובה שלווים, אפרוחים, תוכים וברווזים. כשהילדים רואים את הציפורים מול העיניים, המצווה נהפכת לחוויה חיה, מוחשית ומרגשת.

סגולה. במצוות שילוח הקן טמונות סגולות שנכתבו בספרים לאורך הדורות, והכול נגזר מההבטחה האלוקית: "למען יטב לך והארקת ימים". בית חדש, זיווג הגון, זרע של קיימא, פרנסה בשפע, אריכות ימים, רפואה לחולים.

סוד. הזוהר הקדוש מגלה לנו סוד: כשאנחנו משלחים את האם, המלאך הממונה על הציפור עולה לקב"ה ושואל לפניו: "כתוב בתורה שרחמיו על כל מעשיו, למה אפוא גזרת לשלח אותה?". ואז הקב"ה עונה לו: "אתם מעוררים רחמים על ציפור, אבל על הבנים שלי, השרויים בגלות, בלי בית מקדש, אינכם מבקשים?". המצווה הזאת מעוררת רחמי שמיים עצומים ומקרבת את הגאולה.

איתור. אני נוסע באופניים, סורק עצים וגגות, ומאתר מקומות של הפקר שבהם יש

נוסע באופניים ומחפש קיני ציפורים, מטפס על סולמות באישון ליל, והכול כדי לזכות עוד יהודי לקיים את המצווה הנדירה של 'שילוח הקן'

חיפוש ואיתור קינים כשרים ל'שילוח הקן'. למטה: תצוגה לילדים (צילום: איציק בליניצקי באדיבות מגזין 'משפחה')

קינים כשרים למהדרין. כשאני מוצא קן כזה, אני מעדכן את האדם שרוצה לזכות במצווה, מעמים על הרכב סולם גבוה ואת כל הכלים הנדרשים, ומעמיד את היהודי מול הקן.

משטרה. לא פעם דברים משתבשים. לילה אחד הבאתי יהודי לקיים את המצווה. עמדתי למעלה על הסולם הגבוה. השכנים, שראו

אדם על סולם באמצע הלילה, הזמינו ניידת. מצאתי את עצמי על הסולם ומלמטה מכוונים אליי אקדח טיזור... למזלי, אחד השוטרים היה דתי. הסברתי לו את העניין. השוטר השני היה ערבי ולא הבין דבר, אבל השוטר הדתי הרגיע אותי: "יש פה יונה. אני מכיר את המצווה. זה בסדר, אפשר לשחרר אותו..."

חורף. בעונת החורף העבודה נעשית קשה ומאתגרת. זו אינה עת הקינון הטבעית של הציפורים, וכמעט שאין למצוא קינים פעילים. ובכל זאת, בסייעתא דשמיא, הצלחתי להביא אנשים לקיים את המצווה עשרות פעמים גם בעיצומו של החורף.

אמונה. סיפור שריגש אותי מאוד היה עם בני זוג שבאו אליי, קיימו את המצווה ונולד להם בן. כעבור זמן באו שוב. שאלתי אותם: "למה באתם שנית?". הם השיבו בפשטות: "אנחנו רוצים לזכות בעוד בן, ובאנו לקיים שוב את המצווה". המחזה הזה, של יהודי שמשליך על ה' את יהבו ובא לקיים מצווה מתוך אמונה תמימה, כדי לזכות בילד, ריגש אותי מאוד. וכמובן, הם זכו בעוד בן. במקרה אחר באו אליי בני זוג שהיו להם שלוש בנות והם חיכו 15 שנה לילד נוסף ורצו בן זכר. קיימו את המצווה ונולד להם בן.

גאולה. בכל יום, בברכת המזון ובתפילות, אנחנו מבקשים על בית המקדש, ומתחננים על השכינה הקדושה שתצא מהגלות. ברוך השם שאנו זוכים בכל ימות השנה להתעסק במצווה המיוחדת הזאת, שעל-פי הזוהר מעוררת את הרחמים של אבינו מלכנו ומזרזת את ביאת משיח צדקנו. והעיקר שנזכה שהרחמים הגדולים של הקב"ה על עם ישראל יביאו את הגאולה האמיתית והשלמה. (טלפון 052-7158830).

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

מחסני השוק | **מחסני השוק**
מבחר בכל מחיר | מנהלים

הרשת הטובה בישראל למצורי מהדרין!